

Muz

1418

18

1517

AZ

EZERÉVES HATÁROK VÉDELMEBEN

1914—1918

a Katonai Mária Terézia rendjellel
és a tiszti arany vitézségi érermel kitüntetett,
jelenleg magyar honos tiszték

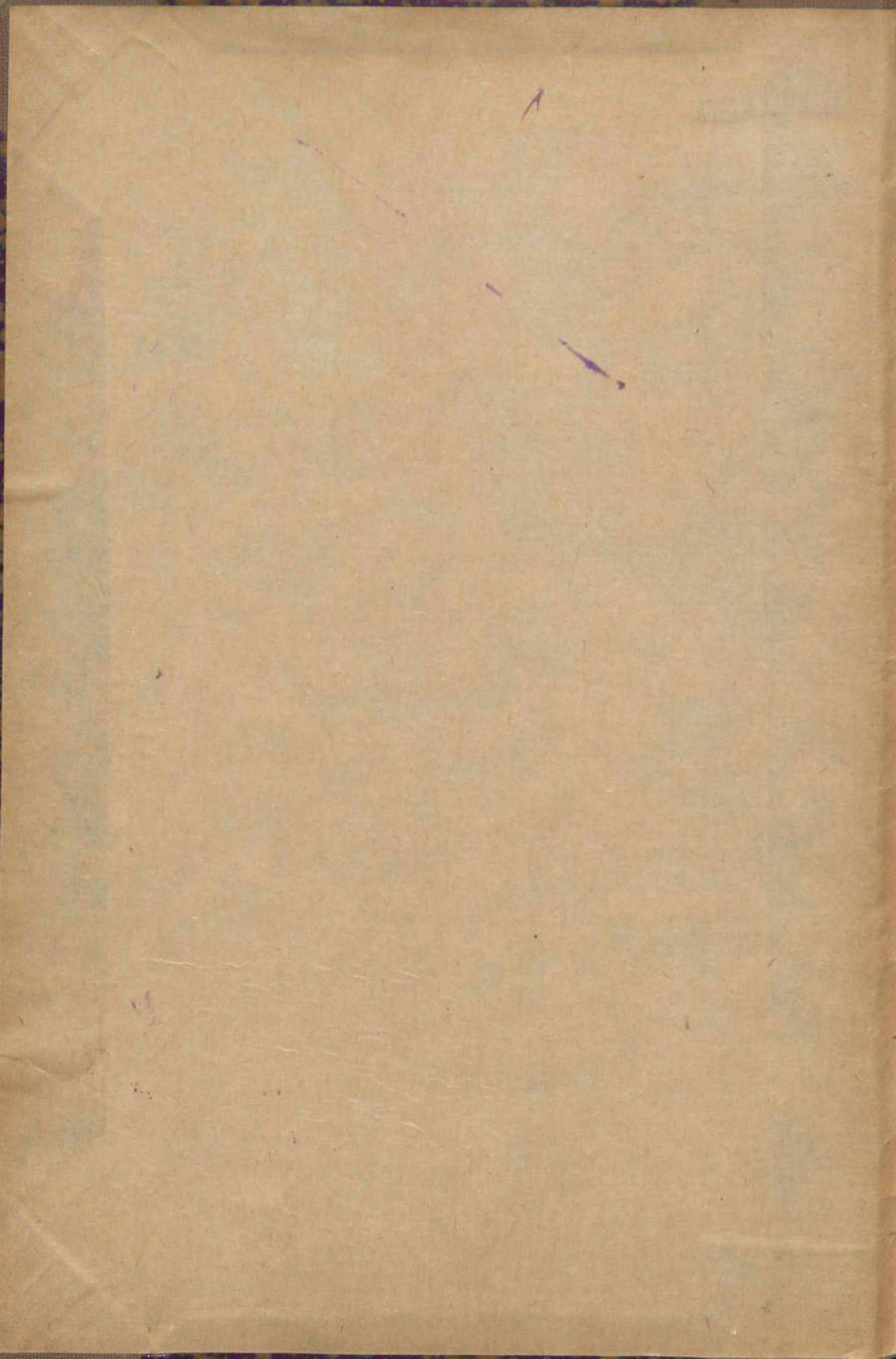
kiváló haditettei

8903
VIII. 1674
1934

A Madách nyomda kiadása, Budapest

74.

MUZ 1418

~~C 1177~~

M. K. „Rákóczi Ferenc” testületi nevétől
 B. G. P. R. O. N.
 IFJUSÁGI KÖNYVTÁR
 Törzskönyvi szám: **8903**
 Évi és rejt. szám: **VIII. 1674**

~~Blancsók Központi
 Könyvtár
 BUDAPEST
 IV. Városház tér 1.~~

AZ 60043

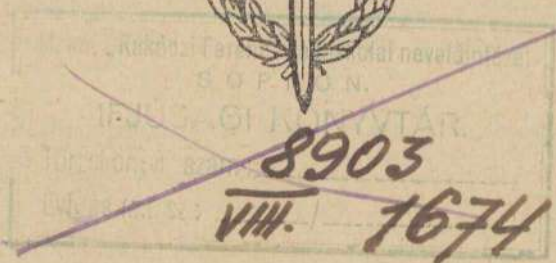

EZERÉVES HATÁROK VÉDELMEBEN

1914—1918

a Katonai Mária Terézia rendjellel
és a tiszti arany vitézségi éremmel kitüntetett,
jelenleg magyar honos tiszték

kiváló haditettei

1934

A Madách nyomda kiadása, Budapest

32.

Leltározva 2010

ZRINYI MIKLÓS KATONAI KÖNYVTÁR
KÖNYV <u>21481</u>
Lelt. sz.: <u>21481</u>

ELLENŐRIZVE 1975.

E 1984

ELLENŐRIZVE 1984

Az ezeréves határok védelmében 1914—1918

a Katonai Mária Terézia rendjellel és a tiszti arany vitézségi éremmel kitüntetett, jelenleg magyar honos tisztek kiváló haditettei

Mária Terézia királynőnk által 1757 június 18-án, a győzelmes kolini csata napjával a különösen vitéz és okos, főleg önkéntesen és szerencsésen végrehajtott haditettek jutalmazására alapított Mária Terézia rend nagykeresztesekből, középkeresztesekből és lovagkeresztesekből áll. Minden egyes csoporton belül a rangsort az alapszabályok értelmében a fegyvertény napja határozza meg. Ugyanezen elvek szerint sorolnak a Mária Terézia rend káptalanja által odaitélt tiszti arany vitézségi érem tulajdonosai is. Ezt a kitüntetést IV. Károly királyunk 1917 szeptember 15-én a különösen kiváló személyes vitézség elismerésére alapította. Ezen kitüntetések részeseit az 1928-ban kiadott Honvédség Története, mint a világháboruban a legkiválóbbat, a hősök hőseit örököltette meg.

Azoknál a tisztelnél, akik a Mária Terézia rendjelt vagy a tiszti arany vitézségi érmet még az összeomlás előtt kapták meg, a kihirdetést tartalmazó Rendeleti Közlöny számát tüntettük fel. Azoknál a kitüntetéseknel pedig, amelyeknel a legfelsőbb adományozás már nem volt lehetséges, a Mária Terézia rendnek azt a káptalanját említettük meg, amely az érdemességet odaitélte, továbbá a Rendeleti Közlöny vagy a H. M. rendelet számát, amellyel a Mária Terézia rendjel elfogadását, illetve a tiszti arany vitézségi érem viselését megengedték.

A fegyvertények leírásánál szigoruan a Mária Terézia rend káptalanja által kiállított okmány szövege szolgált alapul.*

* A világháboruban jeles haditettekért hadseregünkben (2203 kérvényre) összesen 122 Mária Terézia rendjelet és 189, a Mária Terézia rendkáptalan által odaitélt tiszti arany vitézségi érmet adtak.

1757-től 1879-ig a hadseregben 946 Mária Terézia rendjelet (713-at a benyújtott 3128 kérvényre, 233-at a nagymester adományozási joga alapján) adományoztak, 1815-ben 340 élő rendtag volt. 1820-ban a Staats-Schematismus 80 élő magyar rendtagot számlált.

A világháboruban kitűnő fegyvertényekért a németeknél 662 »pour le mérite«-t (106 cserfalommal), az olaszoknál 876 katonai savoyai rendjelt, — a különös kiváló személyes vitézség és önfeláldozó magatartás elismerésére pedig az olaszoknál 362 arany vitézségi érmet (293 tiszt, 68 legénység és az ismeretlen katona), az angoloknál 632 Victória keresztet (568 a hadseregben, 45 a tengerészetnél, 19 a repülőknél tisztek, legénység és egészségügyi személyzet részére) adományoztak.

I. Katonai Mária Terézia-Rend

Nagykereszt:

Ó CSASZARI ÉS APOSTOLI KIRALYI FELSÉGE IV. KÁROLY, mint trónörökös, altábornagy és a XIV. (Edelweisz) hadtest parancsnoka, Dél-tirolban, továbbá 1916 május havában az Olaszország elleni offenzívánál végrehajtott fegyvertényekért. Meghalt 1922 április 1-én Funchalban, Madeira szigetén.

FRIGYES FŐHERCEG Ó kir. Fensége, tábornagy, a háboru kezdetétől 1916. évi november haváig, mint hadsereg főparancsnok szerzett érdemeiért.

Középkereszt:

báró Straussenburgi *Arz Artur* vezérezredes, valóságos belső titkos tanácsos, 1914 decemberben a Limanówa—lapanowi csatában, 1915 májustól augusztusig a gorlicei áttörésnél és Brest-Litowsk elfoglalásánál, mint a VI. hadtest parancsnoka győzedelmes vezetésért, továbbá 1916 őszén a Románia elleni hadjáratban, mint hadseregparancsnok többszörös tulerővel szemben eredményes és győzedelmes vezetésért. Kihirdetve 157—1917. számu R. K.

báró Kövesházi *Kövess Hermann* tábornagy, valóságos belső titkos tanácsos, 1915 augusztus havában, mint a XII. hadtest parancsnoka Iwangorod várának elfoglalásáért, továbbá 1915 októbertől 1916 februárig Szerbia és Montenegro meghódításánál és Észak-Albánia megszállásánál, mint hadseregparancsnok győzedelmes vezetésért. Kihirdetve 157/1917. számu R. K. Meghalt 1924 szeptember 9.

JÓZSEF FŐHERCEG Ó kir. Fensége, tábornagy, 1915 júliustól decemberig a 2., 3. és 4. Isonzo-csatában, a többszörös tulerőben levő ellenséggel szemben, mint a VII. hadtest parancsnoka eredményes vezetésért, továbbá 1916 novembertől 1917 augusztusig a bukovinai hadműveleteknél, több hadsereg győzedelmes

vezetéséért és Czernowitz visszafoglalásáért. Kihirdetve 157/1917. sz. R. K.

báró Bojnai *Boroevics Szvetozár* tábornagy, valóságos belső titkos tanácsos, 1915-től 1917-ig, mint az Isonzo-hadsereg parancsnoka, az Isonzonál vívott győzedelmes csaták elismeréséül. Adományozva 1917 június 2-án. Meghalt 1920 május 23.

Lovagkereszt:

vitész Nagybányai HORTHY MIKLÓS ő Főméltósága, Magyarország Kormányzója, ellentengernagy, 1915 december 5-én, mint sorhajókapitány az ellenséges szállítóhajóknak San Giovanni di Medua kikötőjében végrehajtott megsemmisítéséért, miáltal sok ellenséges anyag pusztult el, Montenegro kitérítése és legyőzése pedig jelentékeny támogatást nyert. Az Otranto tengerszorosban megállapított ellenséges őrhajók megtámadásának javaslatáért és 1917 május 15-én nagyobb ellenséges küzdőerők ellen intézett merész és kezdeményező támadás sikeres végrehajtásáért, ami az ellenségnek súlyos veszteségeket okozott és tengeri háborunkat igen kedvezően befolyásolta. Súlyos sebesülése ellenére a harcban tanúsított mintaszerű, vitész magatartásáért. Az érdemességet odaitélte a 4. rendkápitanal 1921 március 7.

Gyarmatai és Magyaresékai *Dáni Balázs* gyal. tábornok, 1914 augusztus 14-én Sabácnál vívott harcokban, mint vezérőrnagy és a 62. gyalogdandár parancsnoka nemcsak személyes kiváló vitézséggel tűnt ki, hanem dandárát oly eredményesen is vezette, hogy ezzel a válságossá vált helyzetet kedvezően befolyásolta. 1915 április 10-én a Siankinál vívott harcban is dandárának kezdeményező vezetésében tűnt ki. Kihirdetve 144/1918. sz. R. K.

Sédeni *Ambrózy György* százados, mint 7. huszárezredbeli főhadnagy és az 1. lovas hadosztály éllemezőtisztje, 1914 augusztus 18-án tanúsított kiválóan vitéz és eredményes magatartásáért, midőn önszánfából hadosztályának a hazai földre való visszavonulás megkezdésére, a hadseregparancs-

nokság által kiadott fontos parancsot, a Zbrucz melletti Skalatól több mint 100 km távolságra az ellenséges országba végrehajtott parancsörtizti lovaglással, egészen egyedül, az ellenség által ismételt szorongatva, áthozta, ami az 1. lovas hadosztályra kedvező kihatással volt. Az érdemességet odaitélte a 13. rendkápitan 1929 dec. 21. Viselési engedély 108348/el. 8—1930. H. M. rendelet.

vitéz báró *Willerding Rezső* gyal. tábornok, 1914 augusztus 23-tól szeptember 9-ig Polichnanál, Pawlownál, Krzczonownál, Bychawanál vívott harcokban, mint vezérőrnagy és a 28. gyalogdandár parancsnoka győzedelmes vezetésért és eredményes személyes közbelépésért. Kihirdetve 157/1917. sz. R. K. Meghalt 1928 augusztus 27.

báró Bojnai *Boroevics Szvetozár* tábornagy, valóságos belső titkos tanácsos, mint gyalogsági tábornok 1914 augusztus 27-től szeptember 2-ig a Komarownál vívott csatában a VI. hadtest vezetésért. Az érdemességet odaitélte a 14. rendkápitan 1931 okt. 2. Meghalt 1920 május 23.

vitéz nemes *Nagy Pál* gyal. tábornok, 1914 augusztus 29-én Bychawa mellett vívott harcokban, mint ezredes és a 73. honvéd gyalogdandár parancsnoka saját kezdeményezéséből a szomszéd dandár harcába a napi összhelyzet előnyére kiható eredménnyel beavatkozott. Kihirdetve 118/1918. sz. R. K. Meghalt 1927 február 10.

báró *Lehár Antal* vezérőrnagy, 1914 szeptember 2-án az Opole (Chodel) melletti harcokban, mint 83. gyalogezredbeli őrnagy és a m. kir. 13. népf. gyalogezred I. zászlóalj parancsnoka, zászlóalját a harcállásból öntevékenyen kivonta és azt egy fontos arcvonalrészben bevetette, miáltal az igen válságos saját helyzetet megmentette és az összhelyzetet is előnyösen befolyásolta. Kihirdetve 144/1918. sz. R. K.

nemes *Klempa Kálmán* tábornok, 1914 szeptember hó 4-én Piotrkownál (Lublintól délre) vívott harcokban, mint a 26. gyalogezred őrnagya, 2 zászlóaljjal, két napi szívós kitartással, a nehéz helyzetben harcoló hadtestének arcvonalát fon-

tos helyen, lényegesen támogatta, a harmadik napon, midőn egy ellenséges oldaltámadás az arcvonalat áttöréssel fenyegette, egy neki alá nem rendelt, tartalékban álló zászlóalj felett a parancsnokságot kezdeményezően átvette, azt rendkívül bátor, személyes példaadással lelkesítve, meglepő sikeres ellentámadásra vezette és ezáltal az V. hadtest helyzetét döntően megerősítette. Az érdemességet odaitélte az 5. rendkaptalan 1921 június 10. Viselési engedély 29119/el. 8—1921. sz. H. M. rendelet.

vitéz Négyesi *Szepessy András* őrnagy, 1914 szeptember hó 14-én a Gučevo hegyháton (Szerbia) vívott harcban, mint százados és a 30. honvéd gyalogezred zászlóaljparancsnoka, a már egy más szakaszba elmenetelő zászlóaljával, a mögötte, más csapatoknál beálló válságos helyzetbe öntevékenyen, nagy lélekjelenléttel döntően közbelépett, midőn az összhelyzetre fontos támpontnak megrohamozásával a végsikerhez sokban hozzájárult. Kihirdetve 118/1918. sz. R. K. Elesett Raranczenél 1916 január 11.

báró Somorjai *Lukachich Géza* altábornagy, 1914 szeptember 19-től 22-ig a Jagodnja magaslaton (Zvorniktól délre) vívott harcokban, mint vezérőrnagy és az 1. hegyidandár parancsnoka győzelmes vezetésért, 1916 november hó 26-án a Brajkovice (Szerbia) melletti harcokban eredményes vezetésért. Kihirdetve 157/1927. sz. R. K.

Wulff Olaf Rikárd ellentengernagy, mint sorhajóhadnagy és monitor-csoport parancsnok, 1914 szeptember 28-án a szávai aknazár áttöréséért és a Sabac (Szerbia) melletti harcokban való közreműködéséért. Saját kezdeményezéséből ellenséges behatás alatt, az aknazárt Belgrád mellett áttörte, miáltal alkalma nyílt, hogy monitoresoportjával a kombinált hadtest harcaiba Sabac mellett döntő módon résztvegyen és az általános sikert előnyösen befolyásolja. Az érdemességet odaitélte a 7. rendkaptalan 1922 június 9. Viselési engedély 46/1922. sz. R. K.

vitéz báró *Ungár Károly* őrnagy, 1914 október 3-án Ujscicnál (Wisloka torkolat) vívott harcban, mint hadnagy és a 83.

gyalopezred utász tisztje, végrehajtott kiváló fegyvertényéért, midőn saját kezdeményezésből egy hidat rohammal elfoglalt és azt a saját főerő átkelésére biztosította. Ezen harci cselekmény az összhelyzetre különös fontosságu volt. 1915 április 2-án a Bukove Brdon (Kárpátokban) vívott harcban a válságos helyzetből való megmentésre, saját felelősségére, merész és kiválóan vitéz ellentámadást hajtott végre. Ezen cselekmény az állás megtartására és az összhelyzetre kiható jelentőségű volt. Kihirdetve 144/1918. sz. R. K.

báró *Glogovatz Gojkomir* százados, 1914 november 26-án a Ljigen (Szerbia) vívott harcban, mint a 2. bosznia-hercegovinai gyalopezred egyik géppuskás-osztagának parancsnoka, a válságos pillanatban merész, önálló és igen eredményes közbelépéséért. Kihirdetve 157/1917. sz. R. K. Meghalt 1922-ben.

Petrichevich György ezredes, 1915 február 28-án Sielecnél (Keletgalicia) vívott harcban, mint százados és a 16. gyalopezred harccsoport-parancsnoka a Sielecben az ellenség által körülrzárolt és leküzdött 16. gyalopezredet megmentette, midőn határozott és kiválóan bátor módon maroknyi emberrel (7 fő) ezredének nagyrészét egymásután kiszabadította, majd 10 ágyut lőszerkocsikkal és a 16. gyalopezred vonatát visszafoglalta. Az ezred kiszabadított részei felett a parancsnokságot átvette, a tulerejü oroszokat Sielecből kiverte és a helységet az ellenségnek minden újabb visszafoglalási kísérlete ellen megtartotta, miáltal a harcászati és hadműveleti helyzetet igen előnyösen befolyásolta. Az érdemességet odaitélte a 6. rendkáptalan 1921. okt. 12. Viselési engedély 24092/el. 8—1922. sz. H. M. rendelet.

Laczhgyi Zoltán őrnagy, 1915 április 5-én a kárpáti husvéti csatában Világnál és Viravanál vívott harcokban, mint hadnagy és a 101. gyalopezred I. zászlóaljának segédtsztje, azon pillanatban, midőn a hadtest állásának kulcsponjtját képező Gusina magaslat tulerős orosz támadás folytán elveszett, kezdeményezően a parancsnokságot átvette, az osztagokat személyes példaadással kitartásra tüzelte és a zászlóaljparancsnok parancsa ellenére, a tartalékban álló századot kiváló vitézséggel és teljes sikerrel ellentámadásra vezette.

A magaslat ezután ismételt ellentámadásokkal szemben megtartatott. Az érdemességet odaitélte a 2. rendkápitan 1918 okt. 2. Viselési engedély 14723/el. n. 8—1921. sz. H. M. rendelet.

vitéz báró Uzsoki *Szurmay Sándor* gyal. tábornok, valóságos belső titkos tanácsos, volt honvédelmi miniszter, 1915. év április havában, mint altábornagy és hadtestparancsnok az uzsoki szoros eredményes védelmezéséért. Kihirdetve 107/1917. sz. R. K.

Riedl Lajos altábornagy, 1915 május havában a gorlicei csatában, mint ezredes és a 12. tábori tüzérdandár parancsnoka, a hadosztálytüzérségnek a tüzelőállásban saját felelősségére, a kapott parancstól eltérően végrehajtott elhelyezéséért, míáltal nemcsak a saját hadosztálynak, hanem az egész hadsereg sikerét kiható eredménnyel befolyásolta. Az érdemességet odaitélte a 12. rendkápitan 1927 október 25. Viselési engedély 1/1928. sz. R. K.

vitéz Spondalungai lovag *Metz Rudolf* altábornagy, 1915 május 2-án a gorlicei áttörésnél, mint vezérőrnagy és a 23. gyalogdandár parancsnoka, kiválóan vitéz magatartásáért és dandárának eredményes, az áttörés sikerére döntő kihatású vezetéséért. Az érdemességet odaitélte a 4. rendkápitan 1921. március 7. Viselési engedély 1921 augusztus 4-iki R. K.

Göllei *Inselt István* tábornok, mint százados és a 38. gyalogezred III. zászlóaljának parancsnoka, az 1. Isonzo-csatában, 1915 július 3-án, az olaszoknak Palazzo és Redipuglianál harc vonalunkba történt betörése alkalmával zászlóaljával, saját kezdeményezéséből, igen okos módon, személyes vitézséggel közbelépett és a többszörös túlerőben lévő ellenséget visszavetette. Ezen tett a saját egész harc vonalunkra nagy jelentőségű volt és annak további megtartását lehetővé tette. Az érdemességet odaitélte a 13. rendkápitan 1929 dec. 21. Viselési engedély 4061/el. n. 8—1930. H. M. rendelet.

vitéz Lippahorai *Pillepic Rezső* altábornagy, 1915 szeptember hó 16-án a Strypa mellett vívott harcokban, mint 11. honvéd gyalogezredbeli ezredes és a 73. honvéd gyalogdandár parancsnoka, a rendkívül válságos pillanatban, midőn a 7. hadsereg

balszárnyát az ellenség visszavetette és átkarolta, a kiadott visszavonulási parancs ellenére, saját kezdeményezéséből, a gyorsan összeszedett csapatrészeket ellenlökemre indította és az ellenséget visszadobta, ami az összhelyzetre döntő jelentőségű volt. Az érdemességet odaitélte a 4. rendkápitan 1921. évi március 7. Meghalt 1926 november 19.

Webenai *Weber Győző* gyal. tábornok, valóságos belső titkos tanácsos, 1916 január 7—10-ig a Lovčen elfoglalásáért vívott harcokban mint altábornagy és a 47. gyal. hadosztály és Cattaro hadikikötő parancsnoka már 1915 nov. 5-én a Sarajevóban parancsnokló tábornoknak a Lovčen elfoglalására, a hadseregfőparancsnokság által Krstacon át meghatározott támadási iránytól eltérőleg a Miračon, Solaron átvezető támadási irányt és a Župából intézendő átkarolást javasolta. Javaslatának végrehajtását következetesen előkészítette és ezáltal biztosította azt a nagy sikert, amelyet a Lovčen elfoglalása a hadműveletekre jelentett. Az érdemességet odaitélte a 7. rendkápitan 1922 június 9. Viselési engedély 7/1924. sz. R. K. Meghalt 1932 május 4.

Szandai *Sréter István* volt honvédelmi miniszter, mint ezredes, 1. Az 1916 január 19-én, az ujévi csatában, mint a 19. honvéd gyalogezred parancsnoka, a Raranczetől (Czernowitz) északkeletre fekvő arcvonalat állhatatosan, kiválóan vitézül és eredményesen védte. 2. Mint a 80. honvéd gyalogdandár parancsnoka, 1916 június 27-től július 20-ig a Kirlibabanál (Bukovina) vívott harcokban a döntő jelentőségre jutó Capul magaslatot felelősségteljes elhatározással kezdeményezően megszállotta és az attól északra eső \diamond 1617 sziklakupot elfoglalta. Majd ezen állást nagy orosz tulerővel ismételtén intézett támadások ellen öntevékenyen, igen vitézül és állhatatosan védelmezte; ezáltal Bukovinában a kárpáti arcvonalunk megtartására és a későbbi kedvező offenzívánkhoz alapfeltételeket teremt. Az érdemességet odaitélte a 7. rendkápitan 1922 június 27.

vitéz San Martino del Carsoi báró *Heim Géza* alezredes, 1916 május 8-án, az Isonzonál, mint a 46. gyalogezred főhadnagya, kiválóan eredményes magatartásáért, midőn egy robbantott tölcsért önállóan, sikeresen megszállott, miáltal az Isonzo-arc-

vonaltól egy része előtt a csatlakozáshoz és megfigyeléshez tartósan kedvező viszonyok alakultak ki. Kihirdetve 157/1917. sz. R. K.

vitész *Horváth Imre* altábornagy, 1916 június 15-én Keletgaliciában Gnilowodynál vívott harcban, mint alezredes és a 11. honvéd gyalogezred zászlóaljparancsnoka, saját kezdeményezéséből az ellenség által visszavetettekkel és szétugraszottakból megalakított három gyenge századdal, nagy türelemmel ellenhősies merészséggel ellentámadást hajtott végre. A Gnilowody közelében fekvő fontos magaslatot visszafoglalta és a kapott visszavonulási parancs ellenére megtartotta, ami a 6. hadtest összhelyzetére különös jelentőségű volt. Az érdemességét odaítélte a 6. rendkaptalan 1921 október 12. Viselési engedély 44/1922. sz. R. K.

vitész *Bulcsi Jankó Kocsárd* lov. tábornok, 1916 június 18—26-ig a Styrnél fekvő Fw. Tumannál (Gruzyatyn) vívott harcokban, mint ezredes és a 4. huszárezred parancsnoka, a legnehezebb viszonyok között, kimerült csapatokkal, hősies harcokban, példaadó személyes vitézséggel és kiváló kezdeményezéssel a II. hadtest és a Fath hadtest között az összeköttetést helyreállította és fenntartotta. Az oroszoknak szándékolt nagytervű áttörését, ami a két hadtest szétválasztását célozta, megakadályozta, ami a Stochod mentén az összhelyzetre is kiváló jelentőségű volt. Az érdemességét odaítélte a 7. rendkaptalan 1922 június 9. Viselési engedély 46/1922. sz. R. K.

báró *Cumin Artur* százados, 1916 szeptember 30-án Zarkownál (Keletgalícia), mint a 67. gyalogezred tartalékos hadnagya az általa kezdeményezően választott harántállásban tizenhét óráig át állhatatosan kitartott, miáltal arcvonalunk felsodorítását megakadályozta és az eredményes ellentámadás lehetővé vált. Kihirdetve 157/1917. sz. R. K.

Poppr Emil mint a 83. gyalogezred tartalékos hadnagya. 1. A Batkownál (Keletgalícia) 1916 október 3-án vívott harcban, a válságos harc helyzetben, a zászlóalj parancsnokságot önállóan átvette és azt példaadó vitézséggel, eredményes ellentámadásra vezette, miáltal a Batkownál fekvő és az összhelyzetre fontos

állás visszafoglalásához lényegesen hozzájárult. 2. 1917 július 4-én egy vállalathoz önként jelentkezett, melynek végrehajtására a hadsereg arcvonala előtti teljesen felderítetlen viszonyok megállapításához, foglyok ejtése céljából volt szükség, ami a várható ellenséges támadás folytán nagy fontossággal bírt. A kiváló vitézséggel és körültekintéssel végrehajtott vállalat teljes sikerrel járt. A foglyok bemondásai értékes adatokat nyújtottak a magasabb vezetőségnek azon rendszabályok megtételére, melyek az ellenséges tömegettámadást meghiusították. A merész vállalathoz fűzött siker az összhelyzetre nagy jelentőségű volt. Az érdemességet odaitélte a 7. rendkápitan 1922. június 9. Meghalt 1928 március 6.

vitéz *Vass-Wiblinger Jakab* tábornok, 1916 okt. 5-én Szybalinnál (Brzezanytól keletre) a Lysonia magaslatért vívott harcokban mint 26. gyalogezredbeli őrnagy és a 309. honvéd gyalogezred parancsnoka, kiválóan vitéz magatartásával, a csata legváltáságosabb időpontjában kezdeményezően végrehajtott ellentámadással, erős orosz támadások visszaverésénél és a fontos Lysonia magaslat megtartásánál döntően résztvett. 1917 július 1-én a brzezanyi csatában, mint alezredes, kiválóan vitéz magatartásával az ellenség betörési helyének kibővítését megakadályozta, az ellenséget visszavetette és ezáltal az utolsó hadosztálytartaléknak lehetővé tette, hogy az eredeti arcvonalat ismét birtokába vegye. Ezért őt a csata győzelmes kimenetelére kiható érdem illeti meg. Az érdemességet odaitélte a 4. rendkápitan 1921 március 7. Meghalt 1928 május 3.

Seydl Jenő tábornok, 1917 június 10-től 26-ig a Monte Campigoletto (Ortigara) birtokáért vívott nehéz harcokban, mint alezredes és a 7. tábori vadász-zászlóalj parancsnoka, oldalt és hátban veszélyeztetve, a Campigoletton lévő elszigetelt állását hét napon át példaadó vitézséggel és szívósan tartotta, miáltal az eredményes ellenlökem végrehajtásának lehetőségét teremtve, a 6. gyalog hadosztály arcvonalának felsodorítását megakadályozta. Az érdemességet odaitélte a 4. rendkápitan 1921 március 7. Viselési engedély 33/1921. sz. R. K.

Szentkereszthegy *Kratochwil Károly* altábornagy, mint 4. honvéd gyalogezredbeli ezredes és a 81. honvéd gyalogdandár ideiglenes

parancsnoka a 11. Isonzo-csatában, 1917 szept. 16-tól okt. 16-ig, a Mt. San Gabriele védelmében, bölcs, igen kezdeményező és vitéz magatartásával nagymértékben hozzájárult ezen fontos, — az egész Isonzo arcvonalra nagy jelentőségű támaszpont megtartásához és ahhoz, hogy ezáltal a 12. Isonzo csatában a mi támadó hadműveleteink lehetővé váltak. Az érdemességet odaitélte a 13. rendkaptalan 1929 dec. 21. Viselési engedély 4061/el. 8. 1930. H. M. rendelet.

vitéz *Bertalan Árpád* százados, mint hadnagy és a 3. bosznia-hercegovinai vadászszászlóalj rohamjárőrének parancsnoka, 1917 október hó 24 és 25-én, a Tolmeinnál végrehajtott áttörési csatában, vakmerően vitéz nekirohanásért, mellyel az ellenség három védelmi vonalát áttörte és ezáltal a 7. hegyi dandár sikeréhez lényegesen hozzájárult. Az érdemességet odaitélte a 12. rendkaptalan 1927. október 25. Viselési engedély 1/1928. sz. R. K.

vitéz *Taby Árpád* százados, mint 60. gyalogezredbeli főhadnagy és a 125./II. géppuskás század parancsnoka, 1918 június 26-tól július 1-ig a Monte di Val Bella magaslaton a védőharcot, nehéz harcászati viszonyok között, céltudatosan és erélyesen, kiválóan hősiességgel és különös kezdeményezéssel vezette, ami az egész arcvonalszakaszra határozottan kedvező kihatással volt. Az érdemességet odaitélte a 14. rendkaptalan 1931. okt. 3. Viselési engedély 9975/el. 8. — 1931. sz. H. M. rendelet.

II. a) A katonai Mária Terézia-rend káptalanja által odaitélt tiszti arany vitézségi érem tulajdonosai

JÓZSEF FŐHERCEG Ő kir. Fensége tábornagy, a piavei csatában, 1917 jun. 17-én, mint hadseregparancsnok tanusított hősiességgel és példaadó magatartásával, — továbbá a rendkívüli veszteségek folytán lelkiileg megrendült 5. honvéd huszárezrednek a leghevesebb ellenséges tűzben álló falzei hidon való személyes elővezetéséért, amivel az egész hadseregben ismert vitézségét újból beigazolta. Az érdemességet odaitélte a 11-ik rendkaptalan 1927 május 31. Viselési engedély 20/1929. sz. R. K.

vitéz *Keresztényszigethy Sándor* tábornok, 1914 augusztus 12-én Zvorniknál a Drina átkelés kierőszakolásánál vívott harcban, mint őrnagy és a 25. honvédgyalozezred II. zászlóaljának parancsnoka, zászlóaljával a Drinán kiválóan vitézül, ellenséges tűzben végrehajtott átkeléséért, miáltal az ellenséges part gyorsan a saját birtokba jutott és a 42. honvéd gyaloghadosztálynak Suljinhámmál történt átkelése támogatást nyert. Az érdemességet odaitélte a 8. rendkáptalan 1922 december 22. Viselési engedély 20/1929. sz. R. K.

vitéz *Rátvay Imre* tábornok, 1914 augusztus 20-án, mint százados és a 86. gyalozezred századparancsnoka a Visegradnál vívott harcban tanusított hősiességét és példaadó vitéz magatartásáért. Az érdemességet odaitélte a 12. rendkáptalan 1927 október 25. Viselési engedély 20/1929. sz. R. K.

vitéz *Kossaczky Árpád* alezredes, mint a 3. huszár ezred főhadnagya és lovas táviró és távjelzőjárőr parancsnok, 1914 augusztus 21-én a Turynka-Zeldecnél vívott harcban tanusított kiváló és vitéz magatartásáért. Az érdemességet odaitélte a 13. rendkáptalan 1929. dec. 21. Viselési engedély 4061/eln. 8. 1930. H. M. rendelet.

Gesztelyi *Nagy Bertalan* ezredes, 1914 augusztus 26-án Pawlowkanál (Komarow) vívott harcban, mint százados és a 25. gyalozezred századparancsnoka kiválóan vitéz és példaadó magatartásáért, midőn elszigetelt helyzetben, mint az ezred szárny-századának parancsnoka — az ellenség által 3 oldalról körülvárva — hősiességgel kitarított és a legváltóságosabb pillanatban, midőn az ellenség az állásba behatolt és ő súlyosan megsebesülve fekvé maradt, egy szakaszt a benyomult ellenség oldalába kiméletlen ellentámadásra rendelt (és a fekvé maradt sebesülteket), majd őt magát 2 orosz fegyvertámaszul vette. Az oroszokat visszaverték és az ezred az ellenséges oldaltámadás súlyos következményeitől megóvatott. Az érdemességet odaitélte a 7. rendkáptalan 1922 június 9. Viselési engedély 20/1929. sz. R. K.

vitéz *Bernátsky Kornél* altábornagy, mint ezredes a 7. és a 21. honvéd gyalozezred, majd a 76. honvéd gyalogdandár parancs-

noka az 1914. és 1915. évben Lengyelországban (Galicia), mint a 16. honvéd hegyidandár parancsnoka 1916-ban Magyarországon (Erdély) és Romániában vívott különböző harcokban tanúsított kiválóan vitéz és példaadó magatartásáért. Az érdemességet odaitélte a 7. rendkáptalan 1922 jun. 27. Viselési engedély 20/1929. sz. R. K.

Birtha Sándor tábornok, Rohatynnál vívott harcban 1914 aug. 29-én, mint a 4. honvéd gyalogezred századosa, századának nem az elrendelt, hanem öntevékenyen más helyen való harcbevételével és a szomszéd csapatok visszavonulása dacára, eredményes kitartással a saját csapatokat a veszteségektől megóvta. Nowosielki—Oparskinál vívott harcban 1914 szept. 9-én mint századparancsnok, midőn az oroszok a saját harcvonalunk szárnyát Nowosielki—Oparski felől veszélyeztették, az ellenség elűzésére az ezredparancsnokától engedélyt kért. Az engedély megtagadása ellenére, saját felelősségére az ellenséget megtámadta és elűzte s ezáltal a saját támadó csapatoknak szabad teret biztosított. 1915. jun. 6-án és 7-én mint őrnagy a Koropnik magaslatot saját kezdeményezéséből elfoglalta, miáltal a Kudlatowka—Slobotkanál vívott harc kimenetelét kedvezően befolyásolta. 1915 szept. 3—14-ig a Strypa és Szereth közt vívott harcokban a reábizott menetezredet okos javaslatai folytán kedvezően előkészítve, kezdeményezően és kiválóan vitézül vezette. Az érdemességet odaitélte a 7. rendkáptalan 1922 június 9. Viselési engedély 20/1929. sz. R. K.

Békési Béla ezredes, a Rohatynnál vívott harcokban, 1914. aug. 29-én, mint vkt. őrnagy és a 20. honvéd gyaloghadosztály vezérkari főnöke önként a hadosztály veszélyeztetett szárnyára lovagolt, a visszavonuló rajvonalakat megállította és személyesen rendezte, majd ismét előrevezette. Kezdeményező közbelépésével hozzájárult ahhoz, hogy a hadosztály rendezetten hajthatta végre a visszavonulást. Sipot—Kamerale (Bukovina) melletti harcban, 1915 február 4 és 5-én, mint alezredes és a 126. m. kir. népfölkelő gyalogdandár parancsnoka, öntevékenyen és erélyesen végrehajtott támadásával visszavetette a nagytulerejű ellenséget, miáltal az utána nyomuló 54. gyaloghadosztálynak szabad utat nyitott. Kluczownál vívott

harcban, 1915 febr. 14-én, a válságos pillanatban, midőn az ellenség az ő harccsoportjának balszárnyát már megkerülte, utolsó tartalékának élére állva, harcba lépett és az ellenség támadását meghiúsította. Az érdemességet odaitélte a 7. rendkáptalan 1922 június 9. Viselési engedély 20/1929. sz. R. K.

vitéz *Bakay Zsigmond* százados, mint hadnagy és a 44. gyalogezred 7. századának szakaszparancsnoka, 1914 szeptember 9-én a Horozana Wielkienél (Sambortól északkeletre) vívott harcban tanúsított kiváló és vitéz magatartásáért. Az érdemességet odaitélte a 13. rendkáptalan 1929 dec. 21. Viselési engedély 4061/el. 8. 1930. H. M. rendelet.

Gömöry Árpád ezredes, mint százados és a 39. gyalogezred géppuskás század parancsnoka, 1914 szeptember 11-én Lesniowicenél (Galicia) és mint a 3. honvéd huszárezred II. lövészosztályának parancsnoka, 1916 július 6-án Galuzianál vívott harcokban tanúsított vitéz magatartásáért. Az érdemességet odaitélte a 14. rendkáptalan 1931 okt. 3. Viselési engedély 9975/el. 8—1931. sz. H. M. rendelet.

vitéz Eibenforsti *Tesar Frigyes* alezredes, Horbaczenél vívott harcban 1914 szeptember 11-én, mint főhadnagy és a 23. gyalogezred 5. géppuskás osztagának parancsnoka, osztagának igen vitéz vezetéséért és kezdeményezően intézett harcbevételéért, miáltal a gyalogság támadását lényegesen támogatta. Chyrownál (Laszki Murowane) vívott harcban, 1914 október 14-én, géppuskás osztagának, zászlóalja ellentámadásánál, kedvező helyen, helyesen és kezdeményezően intézett bevetéséért, miáltal a sikerhez lényegesen hozzájárult. Az érdemességet odaitélte a 7. rendkáptalan 1922 június 9. Viselési engedély 20/1929. sz. R. K.

vitéz Kulistei *Tabajdi Kálmán* gyalogsági tábornok, a Gučevo hegyháton (Szerbiában) vívott harcokban 1914 szeptember 13—15-ig, mint vezérőrnagy és a 79. honvéd gyalogdandár parancsnoka dandárát öntevékenyen, kiválóan vitézül és sikerrel vezette. Az érdemességet odaitélte az 1. rendkáptalan 1918 június 5. Viselési engedély 20/1929. sz. R. K.

Perley Lajos volt tartalékos főhadnagy, a Mačvaban, Tabanovicznál (Szerbia) vívott harcokban, 1914 szeptember 28-tól november 4-ig, mint a 38. gyalogezred hadnagya, önkéntesen a csaknem naponként végrehajtott járőr- és hirszerzővállalatokkal, melyeknél rendkívüli bátorságot, példaadó vakmerőséget és halálmegvetést tanusított, az ellenség állásait gyakran áttörte, az ellenséges arcvonalban és a mögött nyugtalanságot és károkat idézett elő és ezáltal igen lényegesen hozzájárult ahhoz, hogy az ellenség az 5 héten át szívésen védelmezett állásait november 4-én feladta és a Mačvát kiürítette. Az érdemességet odaitélte a 8. rendkápitan 1922 december 16. Viselési engedély 20/1929. sz. R. K. OTI tanácsos.

vitéz dr. *Bielek István* szkv. százados, mint hadnagy és a m. kir. 11. népfelkelő gyalogezred századparancsnoka, Przemyslben, a Siedliskanál fekvő I./1. erődmű védelmezésénél, 1914 október 7-én intézett támadás elhárításánál tanusított vitéz magatartásáért. Az érdemességet odaitélte a 14. rendkápitan 1931 okt. 3. Viselési engedély 9975/el. 8—1931. sz. H. M. rendelet. Ügyvéd.

Márk József altábornagy, mint 26. gyalogezredbeli ezredes és a 30. gyalogdandár parancsnoka, 1914 okt. 13—nov. 3-ig a Sannál (Rudnik) vívott harcokban tanusított vitéz magatartásáért. Az érdemességet odaitélte a 14. rendkápitan 1931 okt. 3. Viselési engedély 9975/el. 8—1931. sz. H. M. rendelet.

vitéz Ölbői *Eölbey-Thyll Sándor* tábornok, mint alezredes és a 18. honvéd gyalogezred parancsnoka, a Gora Pulawskanál vívott harcban, 1914 október 23-án és 24-én tanusított hősi és példásan vitéz magatartásáért. Az érdemességet odaitélte a 9. rendkápitan 1924 április 24. Viselési engedély 20/1929. sz. R. K.

Nádasdy Béla ezredes, mint százados és a 13. honvéd gyalogezred III. zászlóaljának parancsnoka, 1914 október 23-tól 25-ig Pulawy előterepén (Nw. Alexandria) vívott harcokban (Trzcianki—Gora Pulawska melletti ütközet) tanusított vitéz magatar-

tásáért. Az érdemességet odaitélte a 14. rendkáp-talan 1931 okt. 3. Viselési engedély 9975/el. n. 8.—1931. H. M. rendelet.

Zsolnai *Plossek Gyula* ezredes, mint százados és a 2. huszárezred századparancsnoka, 1914 október hó 26-án és 27-én Tyseowice völgyben vívott harcban (Stary Sambortól délkeletre Lawrownál) tanusított vitéz magatartásáért. Az érdemességet odaitélte a 14. rendkáp-talan 1931 okt. 3. Viselési engedély 9975/el. n. 8.—1931. sz. H. M. rendelet.

Milesz István alezredes, a Beljeg—Glavicánál (a Drinától keletre) vívott harcban, 1914 november 6-án és 7-én, mint százados és a 29. honvéd gyalogezred III. zászlóaljának parancsnoka, a megbetegedett zászlóaljparancsnok helyett a tartalékviszonyban álló zászlóalját kiváló személyes vitézséggel oldaltámadásra vezette és a dandár harcának kedvező kimenetelét lényegesen elősegítette. Az érdemességet odaitélte a 8. rendkáp-talan 1922 december 16. Meghalt 1925 szeptember.

Mayer András ezredes, Tarnawa—Gorna melletti harcban, 1914 november 9-én, mint százados és a 23. gyalogezred századparancsnoka, századát, egy ellenséges rajtaütés elhárítására, nagy lélekjelenléttel, öntevékenyen és vitézül az elvonuló zászlóaljának oldalán bevetette és a döntő fontosságú magaslatot megszállotta, miáltal ezredének készenlétbe helyezését biztosította és ezzel a főerőnek a völgyuton való zavartalan elvonulását elősegítette. Az érdemességet odaitélte a 7. rendkáp-talan 1922 június 9. Viselési engedély 20/1929. sz. R. K.

Szakál Pál ezredes, mint őrnagy és a 15. honvéd gyalogezred I. zászlóaljának parancsnoka, az Olkusztól keletre a Felső Pili-cánál vívott harcokban 1914. évi november hó 18-án tanusított kiválóan vitéz magatartásáért, midőn kezdeményező javasolataival, az ezredparancsnok hatáskörébe való beavatkozással, majd erélyes elhatározással a már megakadt támadás eredményes végrehajtását lehetővé tette és lényegesen hozzájárult ahhoz, hogy az általános előnyomulás lendületben maradt. Az érdemességet odaitélte az 5. rendkáp-talan 1921 június 10. Viselési engedély 20/1929. sz. R. K.

Guha József altábornagy, mint 62. gyalogezredbeli ezredes és a m. kir. 3. népfelkelő gyalogezred parancsnoka, 1914 és 1915-ben Szerbiában, 1916-ban a Styr mentén, mint a 128. honvéd gyalogdandár parancsnoka a Stochodnál, mint a 69. gyalogdandár parancsnoka 1917-ben az Isonzonál (Hermada), 1918-ban St. Michielnél és a Woewre síkságon (Verdun) vívott harcokban végrehajtott fegyvertényeknél tanusított vitéz magatartásáért. Az érdemességet odaitélte a 14. rendkáptalan 1931 okt. 3. Viselési engedély 9975/eln. 8.—1931. sz. H. M. rendelet.

Márkaszéki *Bauer Gyula* százados, mint a 3. huszárezred hadnagya, a Limanowa—Lapanownál vívott csatában, 1914 december 3-tól 12-ig tanusított vitéz magatartásáért. Az érdemességet odaitélte a 14. rendkáptalan 1931 okt. 3. Viselési engedély 9975/eln. 8.—1931. sz. H. M. rendelet.

vitéz *Tóthvárad-Asbóth István* altábornagy, mint százados és a 9. honvéd huszárezred parancsnoka, a Jurkow (Galicia) bevételénél vívott harcokban, 1914 december hó 4—6-ig, tanusított kiválóan vitéz magatartásáért. Az érdemességet odaitélte a 9. rendkáptalan 1924 április 24. Viselési engedély 20/1929. sz. R. K.

Hegedüs Pál altábornagy, a Limanowa-Lapanow melletti csatában 1914 december 6-án és 7-én, mint ezredes és az 5. honvéd huszárezred parancsnoka egy különítménnyel végrehajtott merész, önálló előretöréssel a Jurkownál harcoló 9. huszárezredet támogatta. Közbelépésével szándékunk teljesült. A minden oldalról fenyegetett visszavonulásunk az ellenség této-vázó magatartása folytán sikerrel végrehajtatott. Az érdemességet odaitélte a 4. rendkáptalan 1921 február 10. Viselési engedély 20/1929. sz. R. K.

vitéz *Maklár (Macourek) Béla* v. tart. főhadnagy, mint hadnagy és az 1. honvéd lovas tüzéroszt. szakaszparancsnoka, 1914 dec. 7-én, Pudarčínál (Szerbia), majd mint a repülőcsoporthoz beosztott főhadnagy, 1916-tól 1918-ig az Isonzonál és a Balkánon tanusított vitéz magatartásáért. Az érdemességet odaitélte a 14. rendkáptalan 1931 okt. 3. Viselési engedély 9975/eln. 8.—1931. sz. H. M. rendelet. Gazdatiszt.

vitéz Livnoi *Hadfy Imre* gyalogsági tábornok, valóságos belső titkos tanácsos, 1. Limanowa—Lapanow melletti csatában, 1914 december 11-én, mint altábornagy és a 39. honvéd gyaloghadosztály parancsnoka, hadosztályát Limanowától délre, az ellenséges balszárny átkarolására eredményesen vezette, miáltal ezen szárnyon a döntés létrejött. 2. A Kalnikow melletti ütközetben, 1915 május 27-én és június 1-én, személyes, kiválóan vitéz közbelépésével tulerejű ellenséges támadásokat utasított vissza. Az érdemességet odaitélte a 4. rendkápitan 1921 február 10. Viselési engedély 20/1929. sz. R. K.

Limanowai *Muhr Ottmár* ezredes, mint a 9. huszárezred parancsnoka, a Limanowa—Lapanownál vívott csatában, 1914 december 11-én tanusított vitéz magatartásáért, midőn hősihalált halt. Az érdemességet odaitélte a 14. rendkápitan 1931 okt. 3.

Petrichevich György ezredes, Konatice—Stepojevacnál (Szerbia) vívott harcban, 1914 december 12-én, mint százados és a 16. gyalogezred III. zászlóaljának parancsnoka, a Lukavica partaknál foglalt állás védelménél tanusított kiválóan vitéz magatartásáért, midőn először kezdeményezőleg az ellenséges támadócsoport oldalába ellenlökemet intézett, majd a keleti szomszéd csoportnak pánikszerű visszavonulása dacára állásában szívósan kitartott és midőn ez már lehetetlen volt, terepszakaszonként végrehajtott visszavonulással az ellenség üldözését lényegesen késleltette. Az érdemességet odaitélte a 7. rendkápitan 1922 jun. 9. Viselési engedély 20/1929. sz. R. K.

vitéz *Mihályd Jenő* alezredes, mint főhadnagy és a 2. honvéd gyalogezred 8. század parancsnoka, Przemyslben, az 1914 december 14-től 18-ig vívott kitörési harcokban tanusított kiváló és vitéz magatartásáért. Az érdemességet odaitélte a 13. rendkápitan 1929 december 21. Viselési engedély 7092/el. 8.—1930. H. M. rendelet.

vitéz *Matlary (Maugsch) Árpád* őrnagy, mint a 23. gyalogezred hadnagya és zászlóaljsegédtiszt, 1914 december 19-én, a Turowiczenél vívott harcban tanusított vitéz magatartásáért. Az érdemességet odaitélte a 14. rendkápitan 1931 okt. 3. Viselési engedély 9975/el. 8.—1931. sz. H. M. rendelet.

Zsiros István ezredes, mint százados és a cs. és kir. 16. tábori tüzérezredben üteg- és tüzérségi csoportparancsnok, 1914 december 20-án a Mniszkow-Zajonczkownál, 1916 június 16-án a Nowi Poczajewnél vívott harcokban tanusított kiváló vitéz magatartásáért. Az érdemességet odaitélte a 13. rendkápitan 1929 december 21. Viselési engedély 4061/el. 8.—1930. H. M. rendelet.

gróf Csikszentkirályi és Krasznahorkai *Andrássy Géza* szolgálatonkívüli viszonybeli ezredes, valóságos belső titkos tanácsos, mint őrnagy és a Gallwitz hadtest (2. hadsereg) parancs-örtisztje, 1914 december 20-án, Potok-Zajnoczkownál vívott harcban, egy jelentő- és küldöncszolgálatban végrehajtott lovaglás alkalmával tanusított kiválóan vitéz és rettenthetetlen személyes magatartásáért. Az érdemességet odaitélte a 13. rendkápitan 1929 december 21. Viselési engedély 4061/el. 8.—1930. sz. H. M. rendelet.

Pauly Hartmann százados, mint főhadnagy és a 8./R. tüzérezred lövegszakasz és üteg parancsnoka, 1915 és 1916-ban Lengyelországban, 1918-ban Olaszországban vívott harcokban, több fegyvertény végrehajtásánál és különböző szolgálati alkalmazásokban tanusított vitéz magatartásáért. Az érdemességet odaitélte a 14. rendkápitan 1931 okt. 3. Viselési engedély 9975/el. 8.—1931. sz. H. M. rendelet.

vitéz *Szinte Gábor* csendőrőrnagy, az uzsoki hágótól keletre fekvő Oblasce magaslatért vívott harcban, 1915 április 22-én, mint a 23. honvéd gyalogezred századosa az Oblasce magaslatra intézett támadásnál a 2-ik támadóhullám tartalékát képező századát azon pillanatban, midőn a támadás megakadt, öntevékenyen, kiválóan vitézül az első küzdővonalba előrevezette. Ezzel a támadást — annak új lendületet adva — sikerre vitte, midőn súlyosan megsebesült. Az érdemességet odaitélte a 6. rendkápitan 1921 október 12. Viselési engedély 20/1929. sz. R. K.

Dinyeberki *Bozó Pál* tábornok, Laborcfnél (Kárpátok) vívott harcban 1915 május 7-én, mint alezredes és a 17. honvéd gyalogezred II. zászlóaljának parancsnoka, egy kezdeménye-

zően alakított harccsoport vezetéséért. Az oroszok által megszállott s a támadó 20. honvéd gyaloghadosztály oldalát erősen veszélyeztető 704-es magaslat fontosságát felismerve, azt öntevékenyen megtámadta, miáltal hadosztálya támadásának sikerét lényegesen előmozdította. Az érdemességet odaitélte a 7. rendkápitan 1922 június 9. Viselési engedély 20/1929. sz. R. K.

Murányvári *Marton László* ezredes mint százados és a 19. gyalogezred zászlóaljparancsnoka, a Stuposianinál kifejtett védelemben, 1915 május 19-től 21-ig és az Ikwa mellett (Brodytól keletre Lopuszno—Rostoki) vívott védelmi harcban 1915 szeptember 20-án tanusított kiválóan vitéz magatartásáért. Az érdemességet odaitélte a 9. rendkápitan 1924 április 24. Meghalt 1932 jul. 24.

Rumy Lajos százados, mint hadnagy és a 30. honvéd gyalogezred századparancsnoka, a Bolechowcenél vívott harcban 1915 május 20-án tanusított kiválóan vitéz magatartásáért. Az érdemességet odaitélte a 9. rendkápitan 1924 április 24. Viselési engedély 20/1929. sz. R. K.

vitéz *Paduschitzky Alfréd* alezredes, mint főhadnagy és a 46. gyalogezred századparancsnoka, 1915 június 2-án, a Rudeci rob-Sleme pl.-án (Krn terület) vívott harcban és mint százados 1916 március 19-én a Mrzli vrh.-en a \diamond 854. magaslat elfoglalásánál tanusított vitéz magatartásáért. Az érdemességet odaitélte a 14. rendkápitan 1913 okt 3. Viselési engedély 9975/el. 8.—1931. sz. H. M. rendelet.

vitéz *Békéssy Rudolf* alezredes, mint főhadnagy és az 1. honvéd tábori ágyusezred ütegparancsnoka, 1915 június 7-én és 9-én, Zablotowczenél (Zydaczówtól délre) vívott harcban tanusított vitéz magatartásáért. Az érdemességet odaitélte a 14. rendkápitan 1931 okt. 3. Viselési engedély 9975/el. 8.—1931. sz. H. M. rendelet.

vitéz *Párniczai Párniczky Jenő* tábornok, a Dnjester mellett, Wiszniownál vívott harcokban, 1915 június 9-én, mint százados és a 23. honvéd gyalogezred I. zászlóaljának parancs-

noka az állásba betört ellenség ellen a fél zászlóalj dandártartalékot vitézül és öntevékenyen ellentámadásra vezette, majd szívósan kitartott, miáltal a 38. honvéd gyaloghadosztály erősen veszélyeztetett tüzérségének és vonatának a Dnjester hídján át a visszavonulását lehetővé tette. Az érdemességet odaítélte a 7. rendkáptalan 1922 június 9. Viselési engedély 20/1929. sz. R. K.

Márkosfalvi *Sipos Gyula* tábornok, a 2. Isonzo-csatában, 1915 július 18-tól 25-ig San Martino del Carsonál, mint alezredes és a 17. honvéd gyalogezred parancsnoka, a Sdraussina S. Martino melletti védőszakaszt — különösen a 197 magassági pont körüli védelmi állást — többszörösen tulerejű ellenség támadásával szemben kiválóan vitézül védelmezte és a válságos pillanatokban is, amidőn a Mte San Michelét az ellenség már elfoglalta, továbbra is állhatatosan kitartott. Az érdemességet odaitélte a 8. rendkáptalan 1922 december 22. Viselési engedély 20/1929. sz. R. K.

Horváth Károly (zalaegerszegi) őrnagy, mint a 60. gyalogezred II. zászlóaljának főhadnagya és szakaszparancsnok, a 2. Isonzo-csatában, a Doberdo fensikon (Monte dei sei Busi) vívott harcban, 1915 augusztus 2-án tanusított kiválóan vitéz magatartásáért. Az érdemességet odaitélte a 9. rendkáptalan 1924 április 24. Viselési engedély 20/1929. sz. R. K.

Borszczewkai *Lederer Henrik* altábornagy, mint 60. gyalogezredbeli ezredes és az 53. gyalogdandár parancsnoka, 1915 szeptember 13-án és 14-én, az Ikwanál vívott harcokban tanusított vitéz magatartásáért. Az érdemességet odaitélte a 14. rendkáptalan 1931 okt. 3. Viselési engedély 9975/eln. 8.—1931. sz. H. M. rendelet.

vitéz *Rubinthy Dezső* altábornagy, Dubnónál (261 Dniny-magasslat) Wolhyniában vívott harcokban, 1915 szeptember hó 14-én, mint ezredes és a 30. honvéd gyalogezred parancsnoka a már tartalékviszonyba elvonuló ezredét egy felette válságos pillanatban, amidőn az ellenség a 40. honvéd gyaloghadosztály arcvonalába meglepetésszerűen betört, személyének latba vetésével öntevékenyen sikeres ellentámadáshoz bevetette és

a visszafoglalt állásban, erősítések beérkeztéig szívósan kitarított. Az érdemességet odaitélte a 7. rendkáptalan 1922 június 9. Viselési engedély 20/1929. sz. R. K.

Korláthelmecezi *Korláth Eörs* ezredes, mint őrnagy és a 6. gyalogezred III. zászlóaljának parancsnoka az Aleksiniecnél vívott harcokban, 1915 szept. 25—28-ig tanusított hősiiesen vitéz magatartásáért. Az érdemességet odaitélte a 7. rendkáptalan 1922 június 27. Viselési engedély 20/1929. sz. R. K.

Sill Ede alezredes, mint százados és a 39. gyalogezred századparancsnoka, a 3. Isonzo-csatában a San Martino del Carsonál vívott harcokban, 1915 október 23-án és 24-én, századának kiválóan vitéz, kezdeményező vezetéséért, továbbá, hogy egy ellenlökem végrehajtására döntő tanácsot adott, illetve az ellenlökemnél résztvett, miáltal az ellenség kezébe esett és fontos állásrész ismét a birtokunkba jutott, ami a 3. Isonzo-csata sikerére is jelentőségű volt. Az érdemességet odaitélte a 7. rendkáptalan 1922 június 9. Viselési engedély 20/1929. sz. R. K.

Nitsch Mátyás volt tartalékos százados, mint a m. kir. 29. népfelkelő gyalogezred $1\frac{1}{2}$ századának parancsnoka a 3. Isonzo-csatában a Marcottininál (San Martino del Carsotól délre) vívott harcokban 1915 okt. 23-án és 24-én tanusított kiválóan vitéz magatartásáért. Az érdemességet odaitélte a 10. rendkáptalan 1925 december 11. Viselési engedély 20/1929. sz. R. K. Iró.

nemes *Klempa Kálmán* tábornok, mint alezredes és a 3. táborig vadászzászlóalj parancsnoka, 1915 november 19-én Drennél (Ibar folyó) vívott harcokban és 21-én, mint 3 zászlóalj parancsnoka, a Sočanicanál végrehajtott rajtaütésnél tanusított vitéz magatartásáért. Az érdemességet odaitélte a 14. rendkáptalan 1931 okt. 3. Viselési engedély 9975/eln. 8.—1931. sz. H. M. rendelet.

vitéz *Szentendrey Ágoston* ezredes, mint százados és a 26. honvéd gyalogezred zászlóaljparancsnoka, a Rarancze-Toporoutznál vívott harcban, 1916 január 7-én tanusított vitéz magatartá-

sáért. Az érdemességet odaitélte a 14. rendkápitan 1931 okt. 3. Viselési engedély 9975/el. n. 8.—1931. sz. H. M. rendelet.

vitéz *Horváth József* ezredes, mint százados és a 18. honvéd gyalogezred 11. századának parancsnoka, 1916 június 6-án az Olykanál vívott harcban és mint a III. zászlóalj parancsnoka 1916 szeptember 23-án a Kirlibabánál (Dadul) lefolyt ütközetben tanusított kiváló és vitéz magatartásáért. Az érdemességet odaitélte a 13. rendkápitan 1929 december 21. Viselési engedély 4061/el. n. 8.—1930. sz. H. M. rendelet.

dr. *Murányi Mátyás* százados, mint főhadnagy és a 20. honvéd gyalogezred fél zászlóaljának parancsnoka, 1916 június 11-től 13-ág a Styrnél (Grusziatyntól keletre) vívott harcban tanusított vitéz magatartásáért. Az érdemességet odaitélte a 14. rendkápitan 1931 okt. 3. Viselési engedély 9975/el. n. 8.—1931. sz. H. M. rendelet.

vitéz nemes *Grosschmid István* m. kir. folyamőr őrnagy, mint cs. és kir. fregatthadnagy és a parenzoi tengerész repülőtámpont parancsnoka, 1916 június 12-én tanusított kezdeményező és merész magatartásáért és eréllyel végrehajtott vállalkozásáért. Az érdemességet odaitélte a 12. rendkápitan 1927 október 25. Viselési engedély 20/1929. sz. R. K.

Szilágyi István ezredes, mint százados és a 4. honvéd gyalogezred harccsoport parancsnoka a 6. Isonzo-csatában a Schönburgalagut (Monte San Michele) védelménél, 1916 augusztus 6-tól 10-ig tanusított kiválóan vitéz magatartásáért. Az érdemességet odaitélte a 9. rendkápitan 1924 április 24. Viselési engedély 20/1929. sz. R. K.

vitéz *Tarnócy Tibold* százados, mint főhadnagy és a 7. honvéd tábori ágyusezred ütegparancsnoka, 1916 július 29-én, Korsinytól északra, a Stochod hajlatban vívott harcban tanusított vitéz magatartásáért. Az érdemességet odaitélte a 14. rendkápitan 1931 okt. 3. Viselési engedély 9975/el. n. 8.—1931. sz. H. M. rendelet.

Szirmay Ödön őrnagy, mint főhadnagy és a 3. honvéd gyalogezred I. zászlóaljának parancsnoka, a 6. Isonzo-csatában, 1916 augusz-

tus 6-án és 7-én, a Monte San Michelére intézett ellentámadásnál és a 7. Isonzo-csatában, 1916 augusztus 15-től 20-ig, Lokvicanál vívott harcokban tanusított vitéz magatartásáért. Az érdemességet odaitélte a 14. rendkáptalan 1931 okt. 3. Viselési engedély 9975/eln. 8.—1931. sz. H. M. rendelet.

Révhegyi Ferenc őrnagy, mint 2. dragonyosezredbeli főhadnagy és az 5. bosnyák vadászszázalój 3. századának parancsnoka, 1916 augusztus 14-én és 15-én, a 6. Isonzo-csatában, Sv. Katarinanál (307) Salcano mellett (Görz) tanusított kiváló és vitéz magatartásáért. Az érdemességet odaitélte a 13. rendkáptalan 1929 december 21. Viselési engedély 4061—eln. 8.—1930. H. M. rendelet.

vitéz *Jónás István* népfelkelő főhadnagy, mint a 29. honvéd gyalogezred 2. század parancsnoka, 1916 augusztus 18-án és 19-én a Magura (Kirlibaba) elfoglalásánál tanusított kiváló és vitéz magatartásáért. Az érdemességet odaitélte a 13. rendkáptalan 1929 december 21. Viselési engedély 4061/eln. 8.—1930. H. M. rendelet. Rendőrségi szmv. főtanácsos.

vitéz Csiktaploczai *Lázár Károly* őrnagy, Kalbornál (Fogaras) vívott harcokban 1916. évi szeptember hó 15-én, mint főhadnagy és a 14. huszárezred századparancsnoka, igen kezdeményezően, vitézül és merészen, Fogarasnál, az Olt folyón át előnyomult ellenséges hadosztálynak az oldalába előretört, miáltal lényegesen hozzájárult ahhoz, hogy az ellenség feltartóztatva, az Olt folyó mögé rendetlen visszavonulásra kényszerült. Érdemességet odaitélte a 7. rendkáptalan 1922 június 9. Viselési engedély 20/1929. sz. R. K.

Benesch *János* ezredes, Kirlibabától keletre fekvő Dadul magaslatért 1916 szeptember 20-tól 25-ig vívott harcban mint 24. honvédgyalogezredbeli őrnagy és a 18. honvéd gyalogezred I. zászlójának parancsnoka ezen fontos magaslatot az ellenség ismételt támadásai ellen, dacára, hogy a szomszédos védőszakaszok megszálló csapatai visszamentek, kezdeményezően bátor és szívós kitartással védelmezte. Az érdemességet odaitélte a 7. rendkáptalan 1922 június 9. Viselési engedély 20/1929. sz. R. K.

vitéz Spondalungai lovag *Metz Rudolf* altábornagy, mint vezérőrnagy és a 11. gyaloghadosztály parancsnoka, 1916 október 14-től 18-ig a Wollhyniában (Wojnin—Bubnow) vívott védőcsatában tanusított kiválóan vitéz személyes magatartásáért. Az érdemességet odaitélte a 13. rendkáptalan 1929. dec. 21. Viselési engedély 4061/el. 8.—1930. H. M. rendelet

Berzeviczi és Kakaslomniczi *Berzeviczy Béla* altábornagy, Agasunál (Gyimes szoros) vívott harcban, 1916 október 17-én, mint vezérőrnagy és a m. kir. 19. népfelkelő hegyidandár parancsnoka, azon önálló elhatározásra jutott, hogy a menetirányt megváltoztassa; miáltal sok ellenséges erőt (dandárparancsnokkal) elfogott és a rendkívüli válságos, kedvezőtlen saját helyzetet megmentette. Az érdemességet odaitélte a 9. rendkáptalan 1924. április 24. Meghalt.

vitéz Csiksomlyói *Czikély István* tábornok, mint alezredes és a 62. gyalogezred I. zászlóaljának parancsnoka (harccsoport parancsnok) a 10. Isonzo-csatában a Hermadától nyugatra vívott harcokban, 1917. évi május hó 13—26-ig tanusított kiválóan vitéz magatartásáért, midőn kezdeményező rendelkezéseivel május 23-án a Pietra rossa-ra benyomult tulerejű ellenséget támadólag vezette kemény harcban visszavetette s ezen fontos pontot megtartotta. Május 24-én és 25-én a Medezzánál elvesztett állásaink visszavételére ugyancsak kezdeményezően tett rendelkezései által a Hermadától nyugatra fekvő állásaink megtartását lényegesen befolyásolta. Az érdemességet odaitélte az 5. rendkáptalan 1921. június 10. Meghalt 1932. szept. 4-én.

Nika János főhadnagy, mint hadnagy és a 38. gyalogezred századparancsnoka a 10. Isonzo-csatában a Favianonál vívott harcban, 1917. május 23-án, kezdeményezően a már bekerítő ellenség megtámadását határozta el; elhatározását vakmerően és vitézül végrehajtotta, ami sikerre vezetett. A megvert ellenség foglyok hátrahagyásával visszavonult s így a saját helyzet kedvezőre fordult. Az érdemességet odaitélte a 9. rendkáptalan 1924. ápr. 24. Viselési engedély 20/1929. sz. R. K.

Szilárd Béla szkv. százados, mint a 31. honvéd gyalogezred 5. századának parancsnoka a 10. Isonzo-csatában a Kostanjevi-

cánál vivott harcokban 1917 május 23-án, századát az elrendelt ellentámadásra kiválóan vitézül és merészen vezette, az elfoglalandó vonalon túl öntevékenyen előnyomult és elszigetelt helyzetében a tulerejü ellenség ellen hősieks elszánt-sággal kitarott, mig az erősítések beérkeztek. Az érdemes-séget odaitélte a 7. rendkápotalan 1922 június 9. Viselési engedély 20/1929. sz. R. K.

vitéz *Sályi Géza* százados, mint hadnagy és a 37. gyalogezred 2-ik ezredsegédttisztje a 10. Isonzo-csatában, a Selotól nyugatra vivott harcban, 1917 május hó 24-én tanusított kiválóan vitéz magatartásáért. Az érdemességet odaitélte a 10. rendkápotalan 1925 december 11. Viselési engedély 20/1929. sz. R. K.

Draganits Ferenc v. tart. főhadnagy, mint hadnagy és a 31. honvéd gyalogezred 3. századának parancsnoka, 1917 május 24-én, a 10. Isonzo-csatában, Kostanjevicánál, védőszakaszában ismételt ellenséges tömegtámadásokkal szemben hősieks kitarott s a végül mégis benyomult ellenség ellen, legénysége gyenge maradványával egy kavernából merész, eredményes ellenlökemet intézett, melynek sikerét személyes vitézsége hozta létre. Az érdemességet odaitélte a 7. rendkápotalan 1922 június 9. Viselési engedély 11.505/eln. 8.—1929. H. M. rendelet. Ipariskolai tanár.

vitéz *Oszlányi Kornél* őrnagy, mint főhadnagy és az 52. gyalogezred megfigyelő tisztje, 1917 július 17-én, a Novicanál (Kalusztól délre) vivott harcban tanusított vitéz magatartásáért. Az érdemességet odaitélte a 14. rendkápotalan 1931 október 3. Viselési engedély 9975/eln. 8—1931. sz. H. M. rendelet.

nemes *Papházy Kornél* ezredes, a Magura Casinuluiért (Ojtoz szoros) vivott harcban 1917 július 22-től augusztus 24-ig, mint a 82. gyalogezred parancsnoka, kiválóan vitézül, példaadóan, 17 napon át 54 makaes, nagy tulerejü támadást kivédve, szívós állhatatossággal kitarott és ezáltal a bekövetkező támadó hadműveletekhez kedvező feltételeket teremtett. Az érdemességet odaitélte a 6. rendkápotalan 1921 október 12. Meghalt.

Szegedi és Borosjenői gróf *Tisza István* szkv. ezredes, valóságos belső titkos tanácsos, volt miniszterelnök, mint a 2. honvéd

huszárezred parancsnoka, 1917 augusztus havában, a Stermina magaslaton vívott állásharcban tanusított vitéz magatartásáért. Az érdemességet odaitélte a 14. rendkáptalan 1931 okt. 3. Mártirhalált halt 1918 okt. 31.

báró Somorjai *Lukachich Géza* altábornagy, mint vezérőrnagy és a m. kir. 20. honvéd gyaloghadosztály parancsnoka, a Monte San Gabriele birtokáért vívott harcokban, 1917 szeptember 16-tól október 27-ig tanusított hősie, példaadó személyes vitézségéért, amely által a Monte San Gabrielenek hadászatiilag fontos szakaszában a Veliki Hrib megtartása lehetővé tétetett. Az érdemességet odaitélte a 12. rendkáptalan 1927 október 25. Viselési engedély 20/1929. sz. R. K.

vitéz nemes *Haynal Alajos* őrnagy, mint főhadnagy és a 44. gyalogezred századparancsnoka, 1917 október 6-án, Washkoutznál (Bukovina) vívott harcban tanusított vitéz magatartásáért. Az érdemességet odaitélte a 14. rendkáptalan 1931 okt. 3. Viselési engedély 9975/eln. 8.—1931. sz. H. M. rendelet.

vitéz *Szabó Sándor*, mint hadnagy és az 5. gyalogezred II. zászlóalj rohamszakaszának parancsnoka, a tolmeini hidfőből intézett offenzívánál (Usnik—Cemponi—Jazne—Draga), 1917 október 24-én tanusított vitéz magatartásáért. Az érdemességet odaitélte a 14. rendkáptalan 1931 okt. 3. Viselési engedély 9975—eln. 8.—1931. sz. H. M. rendelet. Rendőrfogalmazó.

vitéz Karstenfelsi és Hegyaljai *Pacor József* altábornagy, mint vezérőrnagy és a 62. gyalogdandár parancsnoka 1918 június 15-től 23-ig a Piavén való átkelés kierőszakolásánál és a Montello megtartásánál tanusított kiválóan vitéz magatartásáért. Az érdemességet odaitélte a 10. rendkáptalan 1925 december 11. Viselési engedély 20/1929. sz. R. K.

vitéz Krechowcei *Scholtz Béla* tábornok, mint ezredes és a 69. gyalogezred parancsnoka, a Piavén való átkelés kierőszakolásánál és a Montello megrohanásánál az 1918. évi tavaszi offenzíva alkalmával, június 15-től 23-ig tanusított kiválóan vitéz magatartásáért. Az érdemességet odaitélte a 11. rendkáptalan 1927 május 31. Viselési engedély 20/1929. sz. R. K.

vitéz *Igmándy-Hegyessy Géza* ezredes, mint 52. gyalogezredbeli százados és a 36. gyaloghadosztály rohamzászlóalj parancsnoka, az 1918 június 16-tól 30-ig lefolyt harcokban, különösen a Col D'Echele (1108) magaslaton (Dél-tirol) június 30-án vívott ütközetben tanúsított vitéz magatartásáért. Az érdemességet odaitélte a 14. rendkzáptalan 1931 okt. 3. Viselési engedély 9975/eln. 8—1931. sz. H. M. rendelet.

vitéz *Farkasfalvy (Fucsek) Zsigmond* ezredes, mint 102. gyalogezredbeli százados és a 23/IV. lövészzászlóalj parancsnoka, 1918 augusztus 13-tól 15-ig, a Rastani nyeregért és a \diamond 1272 magaslatért (Albániában a Devoli völgytől keletre) vívott harcokban tanúsított vitéz magatartásáért. Az érdemességet odaitélte a 14. rendkzáptalan 1931 okt. 3. Viselési engedély 9975—eln. 8.—1931. sz. H. M. rendelet.

vitéz nemes *Szinay Béla* tábornok, mint 30. honvéd gyalogezredbeli százados és a 64. honvéd gyaloghadosztály rohamzászlóalj parancsnoka, 1918 október 27-én és 28-án a Piavenél (Roncadelle—Martinuzzi) elveszett géppuskafészek visszafoglalásánál és a Livenzához történt visszavonulás alatt tanúsított vitéz magatartásáért. Az érdemességet odaitélte a 14. rendkzáptalan 1931 okt. 3. Viselési engedély 9975/eln. 8.—1931. sz. H. M. rendelet.

vitéz *Vági Zoltán* százados, mint főhadnagy és a 68. (132.) gyalogezred századparancsnoka, 1918 október 27-én és 28-án, a Piave mellett, Zandonadinál (S. Michele) vívott harcban tanúsított kiváló és vitéz magatartásáért. Az érdemességet odaitélte a 13. rendkzáptalan 1929 dec. 21. Viselési engedély 4061/eln. 8.—1920. H. M. rendelet.

Haag Dezső, mint főhadnagy és az 51. honvéd táborig tüzérezred ütegparancsnoka, a Piavetől a Tagliamentóhoz történt visszavonulás alatt, 1918 november 1-én, a Nogheredonál vívott harcban tanúsított vitéz magatartásáért. Az érdemességet odaitélte a 14. rendkzáptalan 1931 okt. 3. Viselési engedély 9975—eln. 8.—1931. sz. H. M. rendelet. Gépész-mérnök.

vitéz *Rozvány György*, mint hadnagy és az 51. honvéd táborig tüzérezred lövegszakaszparancsnoka, a Piavetől a Tagliamentó-

hoz történt visszavonulás alatt, 1918 november 1-én, a Nogherodonál vívott harcban tanúsított vitéz magatartásáért. Az érdemességet odaitélte a 14. rendkápitan 1931 okt. 3. Viselési engedély 9975/el. n. 8.—1931. sz. H. M. rendelet. Műgyetemi közigazda.

**II. b) Az összeomlás előtt adományozott
tisztli arany vitézségi érem tulajdonosai:**

- vitéz *Adorján József* tart. főhadnagy, 1918 június 15-én és 16-án a Montellon vívott harcokban, mint 44. gyalogezredbeli hadnagy és rohamszázad parancsnok. Adományozva Res. 100—5865. AOK 1918. Kórházellenőr.
- vitéz *Bazsó Gábor* százados, 1918 június 15-én Asiagonál, mint a 23. honvéd gyalogezred zászlóalj parancsnoka, midőn hősi halált halt.
- vitéz *Bertalan Árpád* százados, 1917 október 24-én és 25-én Tolmeinnál, mint 3. bosnyák vadászzászlóaljbeli hadnagy és rohamjárőr parancsnok. Kihirdetve 4/1918. sz. R. K.
- vitéz *Fodor (Schultz) Alajos* százados, 1918 június 15-től 17-ig Parrochia di Nervesanál, mint 46. gyalogezredbeli főhadnagy és a cs. és kir. 17. rohamzászlóaljhoz beosztott géppuskaszakasz parancsnoka. Kihirdetve 202/1918. sz. R. K.
- vitéz *Kalándy (Kleindin) Imre* altábornagy, 1917 november 23-án a Vojusa folyónál fekvő Kala magaslaton (Albánia), mint 5. gyalogezredbeli őrnagy és az V. határ vadászzászlóalj parancsnoka. Kihirdetve 35/1918. sz. R. K.
- Keresztes Balázs* százados, 1917 október 28-án a Sirba hegyháton (Bukovina), mint hadnagy a 15. tábori vadászzászlóalj 1. század parancsnoka. Kihirdetve 12/1918. sz. R. K. (Még halt 1926 július.)
- vitéz *dr. Kerékgyártó István*, 1917 november 13-án Testaduranál (San Dona di Piave), mint 12. honvéd gyalogezredbeli tart. hadnagy és a 41. honvéd gyaloghadosztály rohamzászlóaljában szakaszparancsnok. Kihirdetve 82/1918. sz. R. K.

vitéz *Kiss János* ezredes, 1917 december 25-én a Col del Rossotól keletre fekvő Col D'Echele (1108) magaslaton (Dél-tirol) mint 11. vadászzászlóaljbeli százados és az 1. kerékpáros vadászzászlóalj parancsnoka. Kihirdetve 41/1918. sz. R. K.

Krämer Sándor ezredes, 1918 június 15-én a Monte Asolonen (Dél-tirol), mint őrnagy és a 23. gyalogezred I. zászlóaljának parancsnoka. Kihirdetve 151/1918. sz. R. K.

vitéz *Kuczoray* (Krumenacker) *Imre* százados, 1918 június 15-én a Monte Salorolon, mint hadnagy és a 4. bosnyák gyalogezredben szakaszparancsnok. Kihirdetve 162/1918. sz. R. K.

vitéz lovag *Lányi-Lindner Gusztáv* tábornok, 1918 június 15-én a Monte Asolonetól (Dél-tirol) nyugatra, mint 34. gyalogezredbeli ezredes és a 123. gyalogezred parancsnoka. Kihirdetve 193/1918. sz. R. K.

báró *Lehár Antal* tábornok, 1918 június 15-én a Piavenél, mint 83. gyalogezredbeli ezredes és a 106. gyalogezred parancsnoka. Kihirdetve 137/1918. sz. R. K.

vitéz *Réczey* (Anderlik) *István* százados, 1918 június 15-én Asiagonál, mint hadnagy és a 38. honvéd tűzérezred összekötő tisztje. Adományozva a legfelsőbb kamarási hivatal 4/4221—1918. számával.

vitéz *Regős* (Roth) *Ede* tart. főhadnagy, 1917 október 28-án Sagradonál (Isonzo) és október 29-én Romansnál, mint a 39. gyalogezred előretölt osztágának és III. géppuskás század parancsnoka. Kihirdetve 29/1918. sz. R. K. Községi jegyző.

vitéz *Sebestyén* (Stoisich) *Béla* ezredes, 1918 június 15-én a C. del Fenilon és Col Moschin magaslatokon (Dél-tirol), mint százados és a 85. gyalogezred géppuskásszázad és nagyobb géppuskáscsoport parancsnok. Kihirdetve 158/1918. sz. R. K.

Szalay Ernő 13. honvéd gyalogezredbeli százados, mint repülőztiszt. 1917 szeptember 17-én Mernanál. Kihirdetve 71/1918 sz. R. K. Hősi halált halt 1919 május 1.

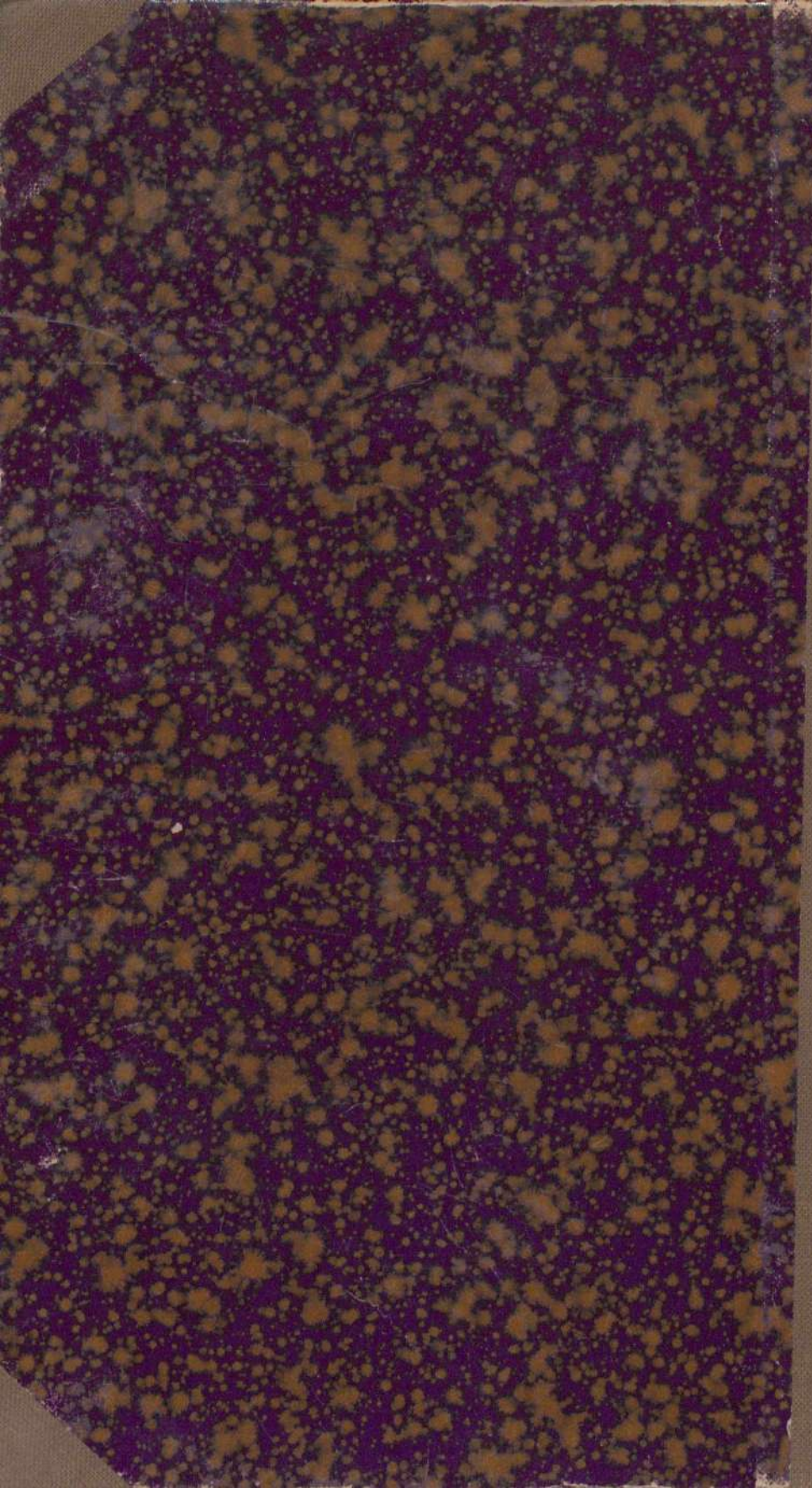
10-

ZMNE

Egyetemi Központi Könyvtár

7323695

[Blank label]

16